

ΟΡΘΟΔΟΞΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ

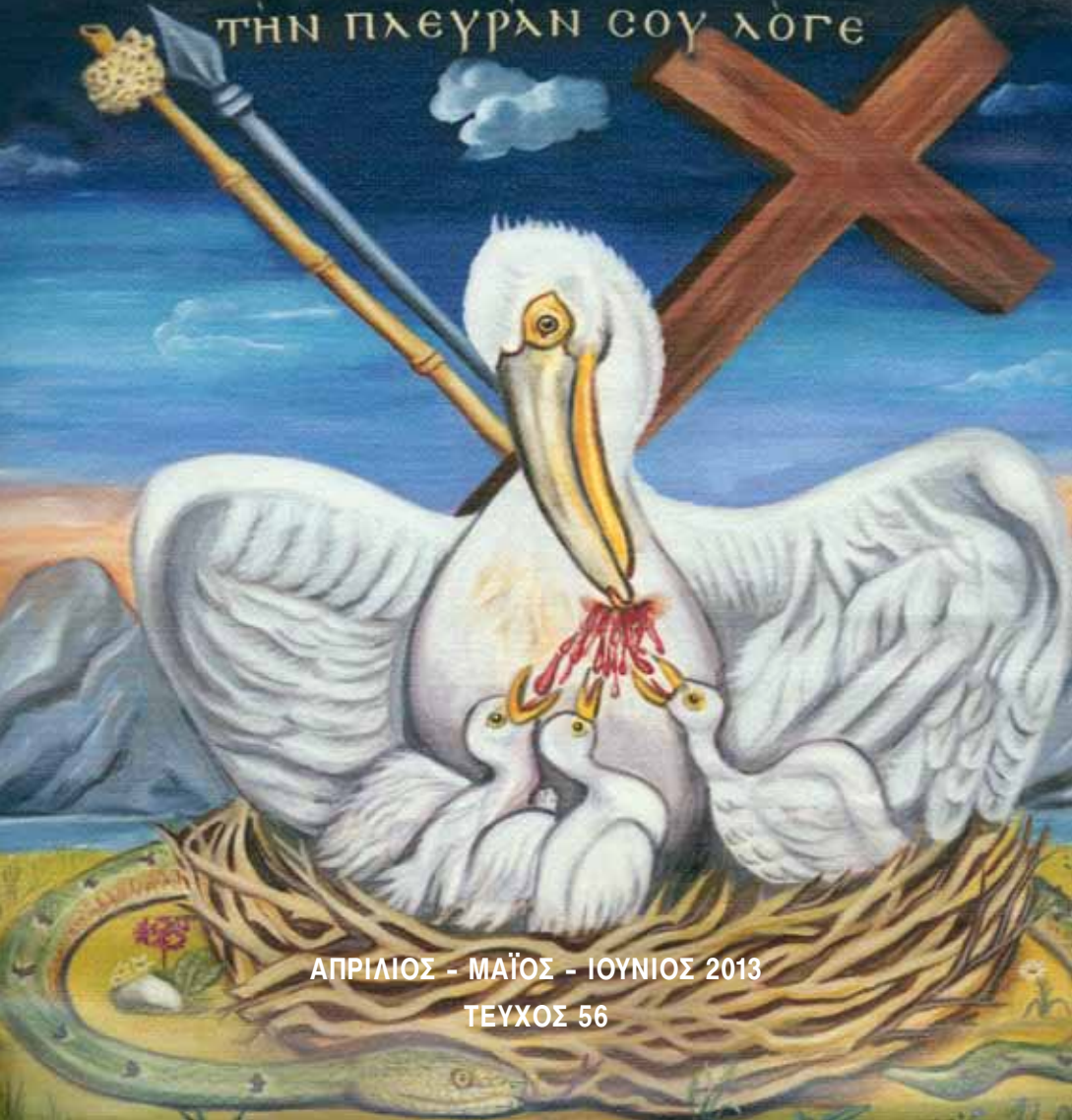
ΤΗΣ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

Π. Κανελλοπούλου 4, Τ.Κ. 101 77 ΑΘΗΝΑ

ὡσπερ πελεκᾶν τετραμένον
τὴν πλευρᾶν σου λόγε

ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2013

ΤΕΥΧΟΣ 56

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ, ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΣΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΜΑΣ.....	3
ΟΤΑΝ ΟΙ ΕΟΡΤΕΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ	4
Η ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ, ΜΙΑ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΝΑ ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΘΕΙ Ο ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ ΘΕΟΣ	5
Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ	6
Η ΠΑΝΑΓΙΑ «ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙΝ» ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ.....	7
Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΣΤΑ ΣΩΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ	8-9
Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΣΤΗΝ ΚΟΡΕΑ	10
Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΘΩΡΑΚΙΣΗ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ.....	11
ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑ, Η ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ.....	12
1700 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΤΩΝ ΜΕΔΙΟΛΑΝΩΝ, Η ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΑΝΕΞΙΘΡΗΣΚΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ.....	13
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.....	14-15

ΟΡΘΟΔΟΞΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Τριμηνιαίο Περιοδικό Ένημέρωσης
καί Πνευματικής Οικοδομής

Έκδότης - Διευθυντής: Αρχμ. Νεκτάριος Κιούλος

Έπιμέλεια Έντύπου: Τσαρούχας Άθανάσιος

Φωτογραφία: Άχιλλέας Καλλιώρας

Υπεύθυνος Διανομής: Καλαφάτης Γρηγόριος,

Βούλτσιος Δημήτριος

Π. Κανελλοπούλου 4, Τ.Κ. 101 77 ΑΘΗΝΑ

Τηλ.: 210 7489 293, Fax: 210 7788 142

Ήλεκτρονική Έπικοινωνία:

email: www.thriskyektikoelias@gmail.com

Έκδοτική παραγωγή:

ΣΑΪΤΟΣ

Τηλ.: 210-34.76.090

Τό κοινωνικό μήνυμα τοῦ Χριστιανισμοῦ

Ἀπάντηση τῆς Ἐκκλησίας στό δράμα τοῦ λαοῦ μας

«Όλοι γνωρίζουμε σήμερα τήν τραγική κατάσταση πού ζεῖ ἡ πλειοψηφία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ μέ τήν φτώχεια, τήν ἀνεργία, τήν κοινωνική ἐξαθλίωση, τά συσσίτια, τούς ἄστεγους καί ἰδίως τούς 3.500 συμπολίτες πού αυτοκτόνησαν τό τελευταῖο διάστημα γιά χρέη καί λοιπούς οικονομικούς λόγους. Οἱ λιποθυμίες ἀπό τή πείνα μαθητῶν στά σχολεῖα μᾶς θυμίζει τή φρικτή γερμανική Κατοχή τοῦ 1940-45 στήν πατρίδα μας.

Κρίση οικονομική ἀλλά καί κρίση ἠθική καί πνευματική, κρίση τῶν ἀξιῶν τῆς ζωῆς μας καί τῶν παραδόσεων τῆς Ρωμιοσύνης. Πολλοί ἄνθρωποι ἐπιστρέφουν στήν ἐκκλησία καί ἀναζητοῦν ἐλπίδα καί παρηγοριά, κυρίως ὅμως ἀναζητοῦν τήν ἐκκλησιαστική ἐρμηνεία τῶν γεγονότων αὐτῶν, πού δυστυχῶς παίρνουν παγκόσμιες καί ἀνησυχητικές διαστάσεις γιά τήν ἀνθρωπότητα.

Ἡ Ἐκκλησία προσπαθεῖ ὅπως πάντα νά συμπαρασταθεῖ στόν δοκιμαζόμενο λαό μέ τήν φιλανθρωπία καί τά συσσίτια ἀγάπης. Ἐκεῖνο ὅμως πού ἀναζητοῦν περισσότερο οἱ ἄνθρωποι σήμερα εἶναι τό γνήσιο μήνυμα τῆς Ἐκκλησίας γιά τά κοινωνικά προβλήματα, ἀφοῦ ὁ κάθε ἄνθρωπος ἀποτελεῖ ψυχοσωματική ὄντοτητα. Εἶναι γνωστές οἱ θέσεις τοῦ Εὐαγγελίου καί τῶν Ἁγίων Πατέρων γιά τόν πλοῦτο, τήν κοινωνική ἀδικία, τήν ἐργασία, τήν ἰσότητα καί ἀκόμη τήν ἐκμετάλλευση τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Μ. Βασίλειος καί ὁ Ἅγ. Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος στά ἔργα τους εἶναι καταπέλτες ἐναντίον τῆς κοινωνικῆς ἀδικίας.

Ἰδιαίτερα ὁ Ἅγ. Γρηγόριος ὁ Νύσσης, ἐλέγχοντας τήν ἀδικία, τονίζει: «*Ποιο τό ὄφελος ἂν δημιουργεῖς πολλούς φτωχοῦς μέ τήν ἐκμετάλλευση καί κατόπιν ἀνακουφίζεις ἕναν μέ τήν ἐλεημοσύνη;*».

Μέσα στήν Καινή Διαθήκη καί συγκεκριμένα στήν ἐπιστολή τοῦ Ἀπ. Ἰακώβου εὐρίσκεται ἡ μεγαλειώδης ἀπάντηση στά ἐργασιακά θέματα πού ταλανίζουν σήμερα τήν κοινωνία. Τό αἰώνιο μήνυμα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι «*Δικαιοσύνη μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπί τῆς γῆς*».

Διότι ἡ Ἐκκλησία δέν μπορεῖ νά ἀδιαφορεῖ γιά τά κοινωνικά προβλήματα τῶν ἀνθρώπων, οὔτε νά διαχωρίζει τά ὕλικά ἀπό τά πνευματικά. Πολύ περισσότερο δέν ἀπομονώνει κάθε ἐπιμέρους πρόβλημα ἀπό τά αἴτια καί τή συνάφειά του ἀλλά προσφέρει δυνατότητες διεξόδου, χωρίς βέβαια νά σχετίζεται μέ τά ἀνθρώπινα σχήματα.

Ἡ ἰδιοκτησία κατά τόν Μ. Βασίλειο εἶναι ἀνεκμή μόνο μέ τήν ἔννοια ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι διαχειριστής τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν μέ ὕψιστο κριτήριο τίς ἀνάγκες ὅλων τῶν συνανθρώπων.

Τά κοινωνικά αὐτά θέματα ἡ ἐκκλησία δέν τά παρουσιάζει μόνο θεωρητικά ἀλλά τά ἔκανε καί πράξη, μέ τήν κοινοκτημοσύνη καί τούς ἐπτά διακόνους στήν πρωτοχριστιανική κοινότητα τῶν Ἱεροσολύμων, στό κοινόβιο μοναστήρι καί στήν πράξη τῶν μεγάλων Πατέρων.

Σήμερα ὁ λαός μας ἀγνοεῖ στήν πλειονότητά του τήν κοινωνική διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας, τό Εὐαγγέλιο καί τούς ἁγίους Πατέρες καί ἀναζητᾷ τήν κοινωνική δικαιοσύνη σέ ὕλιστικές ἰδεολογίες, στήν ἀθεΐα καί τόν μαρξισμό.

Ἡ εὐθύνη δέν ἀνήκει τόσο πολύ στό λαό ὅσο σέ ἐκείνους τούς ἄρχοντες πού διοικοῦν μέ ἀπάτες, ἰδιοτέλεια, ὑποκρισία καί κυρίως ἔξω ἀπό τήν ὀρθόδοξη πίστη καί παράδοση τοῦ λαοῦ μας στηριζόμενοι στήν ἀντιχριστιανική κοινωνική ἀδικία.

Οἱ Ποιμένες, οἱ Θεολόγοι καί οἱ κατηχη-

Όταν οι έορτές γίνονται πανηγύρια

Οι έορτές της Εκκλησίας μας όπως τίς ζεΐ ό λαός μας μέ τίς πηγαΐες έκδηλώσεις σεβασμού και τιμής πρός τό τιμώμενο πρόσωπο, μέ τήν άθρόα συμμετοχή στΐς ιερές άκολουθΐες, μέ τίς άρτοκλασίες, τά άφιερώματα, τίς λιτανείες, τόν διάκοσμο, και όσα άλλα ή παράδοση έχει διαφυλάξει, εΐναι εύκαιρίες άνανέωσης της πίστews και άνακαινΐσεως της ψυχής.

Δέν εΐναι μόνο ή μεγαλοπρέπεια και ή πνευματική ώριμότητα τών τελετών, κυρίως εΐναι ή έσωτερική αγαλλΐασ και ή εύφροσύνη, πού αισθάνεται ό πιστός λαός, όταν έορτάζει. Η συμμετοχή στό μυστήριο της Θεΐας Εύχαριστίας, ή μυστική προσευχή του καθενός, τό ιερό κήρυγμα, οΐ ουράνιες ψαλμωδΐες συνθέτουν μία εικόνα άλλου κόσμου, τό πολΐτευμα του όποΐου, έστω και γΐα λίγο, βιώνουμε, όχι ως θεωρητικό στοχασμό, αλλά ως τρόπο ζωής. Μέ τίς έορτές διατηρείται ή εκκλησιαστική μας ταυτότητα, δημιουργείται κλίμα αισιοδοξΐας και ένθουσιασμού, σφρηπλατείται ή ένότητα τών πιστών και άνανέωνεται ή ζωή. Ακόμα οΐ έορτές διακηρύττουν, ότι ή

Έκκλησία γεννά άγΐους σέ όλες τίς εποχές και σέ όλα τά μέρη της γης.

Μέσα στό γενικό κλίμα της πνευματικής κοπώσεως, της έκκοσμηκεύσεως και της ύποτιμήσεως τών άξΐων έντάσσεται και ή άλλοίωση

του νοήματος τών έορτών, ή παραμόρφωση τους και ό έκτροχιασμός τους. Όταν οΐ έορτές έκκοσμηκεύονται κατανοΐν πανηγύρια χωρίς πνευματικό περιεχόμενο. Όταν υπερτεροΐν τά άσμενα θεάματα, τά έρωτικά άσματα, οΐ οΐνοποσίες, ή γαστριμαργΐα και οΐ άσέλγειες, τότε δέν εΐναι έορτές. Η παράδοση μας γνωρίζει νά διατηρεί τό μέτρο. Από τότε όμως πού τό κέρδος έγινε αυτοσκοπός ακόμα και ή παράδοση άλλοτριώθηκε μέ άποτέλεσμα πολλοΐ νά συμμετέχουν σ' αύτοΐ του είδους τό πανηγύρι μέχρι πρωΐας, χωρίς συμμετοχή στή θεΐα λειτουργΐα, στή θεΐα Κοινωνΐα και στήν προσευχή. Έορτές στΐς όποΐες εύτελΐζονται οΐ άξΐες, ή ήθικη και ή πιστη εΐναι διαβολικές έορτές.

**Σεβ. Μητροπολίτης Φθΐωΐδος
Νικόλαος**

(Περ. «Φθΐωΐκή Εκκλησιαστική Φωνή»)

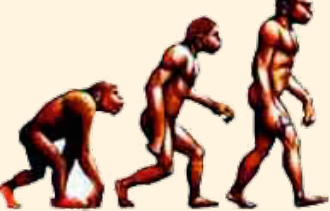
τές έχουμε χρέος νά μεταφέρουμε τίς χριστιανικές άλήθειες γΐα τά κοινωνικά προβλήματα στην ψυχή του λαού, ό όποΐος δυστυχώς στην πλειοψηφΐα του παραμένει άκατήχητος μέ εύθύνη όλων μας.

Η διδασκαλία όμως νά συνεχΐζεται ολοκληρωτικά και μέ τό παράδειγμά μας. Ό πλοΐτος και ή χλιδή δέν έχουν σχέση μέ τή ζωή τών χριστιανών κληρΐκων, ή άκόμη τών μοναχών. Ίσως οΐ άπόψεις αυτές νά θεωρηθούν άκραΐες, όμως εΐναι άληθινές, γΐατί στήριζονται στό Εύαγγέλιο και τούς Πατέρες της

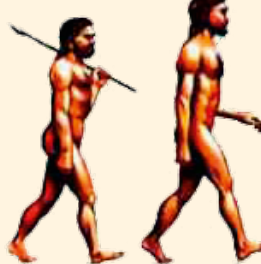
Έκκλησίας. Πρέπει νά γίνει κατανοητό ότι οΐ άνθρωποι σήμερα ζητοΐν νά χορτάσουν υλικό ψωμί και παράλληλα νά άνακουφΐσουν τήν πνευματική τους πείνα. Αύτήν τήν έλπίδα μόνον ή Όρθόδοξη Έκκλησία μπορεί νά τήν προσφέρει άμεσα γΐατί άργότερα ίσως εΐναι άργά!

**Άρχμ. Νεκτάριος Κιοΐλος
Ίεροκήρυξ**

**Διευθυντής της Θρησκευτικής Ύπηρεσίας
της Έλληνικής Αστυνομΐας.**

Ἡ καταγωγή τοῦ ἀνθρώπου

*Μία προσπάθεια νά ἀμφισβητηθεῖ
ὁ Δημιουργός Θεός*

Ἐνα ἀπό τά σπουδαιότερα ἔρωτήματα γιά τόν ἄνθρωπο, εἶναι τό μυστήριο τῆς προελεύσεώς του. Τό ἀνθρωπολογικό ζήτημα: «Τί εἶμαι; Πόθεν ἔρχομαι καί ποῦ πηγαίνω;», εἶναι ἔρωτήματα, τά ὁποῖα ἀνεκάθεν θέτει στόν ἑαυτό του ὁ ἄνθρωπος καί στά ὁποῖα ἀπαιτεῖ ἰκανοποιητική ἀπάντησι.

Τό ζήτημα τῆς καταγωγῆς τοῦ ἀνθρώπου δέν ἔχει τεθῆ πρό τοῦ Δαρβίνου. Γιά πρώτη φορά τέθηκε μετά τή διάδοσι τῆς θεωρίας τῆς ἐξελιξεως, πού ἄρχισε τόν 18ο αἰώνα, κυρίως δέ ἀπό τήν ἐποχή κατά τήν ὁποία ὁ Δαρβίνος, στά 1871, ἐξέδωσε τό «περί καταγωγῆς τοῦ ἀνθρώπου» πολύκροτο σύγγραμμά του. Οἱ ὁπαδοί τῆς ὑλιστικῆς ἐξελιξεως, τόσο πολύ προπαγάνδισαν ὑπέρ τῆς καταγωγῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τοῦ ζώου καί δῆ ἐκ τοῦ πιθήκου, ὥστε ἡ νέα αὐτή θεωρία ἄρχισε σοβαρά νά ἀπασχολῆ, ὄχι μόνον τόν ἐπιστημονικό κόσμο καί τόν τύπο, ἀλλά καί αὐτές τίς ἀπλές κοινωνικές

τάξεις. Ἐφθασε, μάλιστα, καί μέχρι τῶν θρανίων τῶν δημοτικῶν Σχολείων. Ἐτσι, λοιπόν, καί στά Σχολεῖα διά τῶν συγγραμμάτων, διά τοῦ τύπου καί διά τῶν πολυπληθῶν διαλέξεων ὑποστηρίχθηκε καί μέχρι κάποιου σημείου ἔγινε πιστευτό, ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀπόγονος τοῦ πιθήκου. Ἐνας, μάλιστα, ὁ Χαϊκελ, ὁ ὁποῖος πίστευε ὅτι μία μόνο ἀρχή ὑπάρχει στόν κόσμο, ἡ ὕλη (ἐνισμός), ἐπωφελήθηκε ἀπό τό σύγραμμα αὐτό τοῦ Δαρβίνου καί διεσάλπισε τήν θεωρία τῆς καταγωγῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τοῦ πιθήκου ὡς ἐπιστημονική ἀλήθεια. Ἐτσι, ὁ κόσμος τῷ ἐπιστημόνων διχάσθηκε σέ δύο ἀντίπαλα στρατόπεδα. Αὐτῶν πού δέχονται ὅτι ὁ ἄνθρωπος προέρχεται ἐξ ἀμέσου δημιουργίας ὑπό τοῦ Θεοῦ καί αὐτῶν πού διίσχυρίζονται ὅτι εἶναι προϊόν ἐξελιξεως, κατέχοντας, ὅμως, τήν ἀνωτάτη βαθμίδα τῆς ζωικῆς κλίμακος.

Ἄρχιμ. π. Ἀμβρόσιος Κυρατζῆς

(Περ. «Λυδία»)

Ἡ χριστιανική ἀντιμετώπιση τοῦ θανάτου

Ἔνας ἀπό τούς μεγαλύτερους πόνους τοῦ ἀνθρώπου, εἶναι ὁ πόνος τοῦ θανάτου. Ὁ βιολογικός θάνατος τοῦ ἀνθρώπου δέν σημαίνει ὅμως καί τό τέλος τῆς ὑπαρξῆς του, ἀλλά τήν ἀφετηρία μιᾶς ἄλλης πραγματικότητας. Ἡ νίκη ἐναντίον τοῦ κράτους τοῦ θανάτου καί τοῦ διαβόλου ἐπετεύχθη μέ τήν ἐνανθρώπηση τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ, τόν Σταυρό καί τήν Ἀναστασή Του.

Ὁ πόνος πού προκαλεῖται ἀπό τήν στέρση ἐνός ἀγαπημένου προσώπου μᾶς δημιουργεῖ ἀκόμη μεγαλύτερη τήν ἐπιθυμία νά μιλάμε γι' αὐτό, νά τό νοσταλγοῦμε, νά τό μνημονεύουμε καί νά θέλουμε καί πάλι νά βρεθοῦμε μαζί του. Δημιουργεῖ ἀκόμα ἐρωτήματα, ὅπως τί εἶναι ἡ ψυχή, πού πηγαίνει ὅταν ἐξέρχεται ἀπό τό σῶμα, σέ τί κατάσταση βρίσκεται ἐκεῖ, καί ἂν ὅλα αὐτά πού κάνουμε ἐμεῖς, πού μέναμε πίσω στή δική μας γνώριμη πραγματικότητα, τούς ὠφελοῦν καί μέ ποῖό τρόπο.

Στήν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας (Ἅγιος Γρηγόριος Νύσσης, Ἅγιος Νικήτας Στεθάτος, κ.ἄ.) φαίνεται ὅτι ἡ ψυχή εἶναι ἀθάνατη. Εἶναι οὐσία κτιστή, ζῶσα, νοερή, πού μεταδίδει στό ὀργανικό καί αἰσθητό σῶμα ζωτική δύναμη καί ἀντιληπτική τῶν αἰσθητῶν, ἕως ὅτου βέβαια παραμένει τό σῶμα στή ζωή. Εἶναι ἀπλή σέ ἀντίθεση μέ τό σῶμα πού εἶναι σύνθετο καί λόγω τῆς

συνθετότητάς του διαλύεται μετά τήν ἔξοδο τῆς ψυχῆς ἀπό αὐτό, ἐνῶ ἡ ψυχή μένει «ἀδιάλυτη» λόγω ἀκριβῶς τῆς ἀπλότητάς του. Ἡ ψυχή ὄχι μόνον δέν αἰσθάνεται τό σῶμα ὡς φυλακή, ὅπως ἰσχυρίζονταν οἱ ἀρχαῖοι φιλόσοφοι, ἀλλά ζωοποιεῖ καί συγκρατεῖ τό σῶμα τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ ἔννοια τῆς Ἐκκλησίας ὡς κοινωνίας ἁγίων, πού ἀποτελεῖται ὄχι μόνο ἀπό τά ζωντανά μέλη τῆς, ἀλλά καί ἀπό τά κεκοιμημένα καί ἡ πίστη στήν μετά θάνατον ζωή, στήν ἀνάσταση καί τήν κρίση, εἶχαν ὡς ἀναγκαῖο ἐπακόλουθο τήν ἀναφορά προσευχῶν ὑπέρ «μακαρίας μνήμης καί ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν» τῶν ἐν

Χριστῶ κοιμηθέντων ἀδελφῶν ἐκ μέρους τῶν ἐν ζωῇ ὄντων. Στήν παράδοση πού μᾶς διασώζει ὁ ἅγιος Διονύσιος ὁ Ἄρεοπαγίτης στό ἔργο του «Περί Ἐκκλησιαστικῆς Ἱεραρχίας» ἡ ἀκολουθία «ὑπέρ τῶν ἱερῶν κεκοιμημένων» συγκαταλέγεται μεταξύ τῶν μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Ἐκκλησία μάλιστα ὄρισε δύο φορές τό χρόνο, τό Σάββατο πρῖν ἀπό τήν Κυριακή τῆς Ἀπόκρεω καί τό Σάββατο πρό τῆς Πεντηκοστῆς τοῦ Πάσχα, τά λεγόμενα «ψυχοσάββατα», νά τελοῦνται δεήσεις καί ἱκεσίες ὑπέρ ὅλων τῶν κεκοιμημένων τέκνων τῆς, ἀκόμη καί ἐκεῖνων πού δέν εἶχαν κανέναν νά τούς μνημονεύσει.

Ἰ. Μονή Ἁγίου Γεωργίου
Μαυρομάτι Θηβῶν

Η ΠΑΝΑΓΙΑ «ΑΖΙΟΝ ΕΣΤΙ» ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

Στό Ἅγιον Ὄρος στόν ἱερό Ναό τοῦ Πρωτάτου (843 μ.Χ.), πού εὑρίσκεται στίς Καρυές, καί εἶναι ἀφιερωμένος στήν «ὑπεργαία Θεοτόκο, φυλάσσεται σάν ἱερό κειμήλιο καί πολύτιμος πνευματικός θησαυρός ἡ ἐφέστια καί ἱερά Εἰκὼν τῆς Παναγίας μας «ΑΖΙΟΝ ΕΣΤΙ».

Κοντά στή Σκήτη τῶν Καρυῶν, μέσα στά ὄρια τῆς ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Παντοκράτορος εὑρίσκεται μία βαθειά κοιλάδα. Σέ ἓνα ἀπό τά πολλά κελιά τῆς περιοχῆς ἐμόναζαν ἓνας γέροντας-ἱερομόναχος μέ τόν ὑποτακτικό του. Ἦταν Σάββατο πρὸς Κυριακή 11 Ἰουνίου τοῦ 982 μ.Χ., ὅταν, σύμφωνα μέ τήν παράδοση τῶν σκήτῶν, ὁ γέροντας ἔφυγε γιά τήν καθωρισμένη ἀγρυπνία στό Πρωτάτο καί ἄφησε τόν ὑποτακτικό του γιά νά κάνει τήν ἀκολουθία καί τόν κανόνα του στό κελλί.

Μόλις προχώρησε ἡ νύκτα, κάποιοι ἐκτύπησε τήν πόρτα. Ἦταν ἓνας ἀγνωστος μοναχός, πού ἐζήτησε νά φιλοξενηθῆ. Τήν ὥρα τοῦ Ὁρθρου, ἐξύπνησαν γιά νά ψάλουν τήν ἀκολουθία. Ὄταν ἔφθασαν στή Θ' ὥδή τῆς Θεοτόκου στό ἐφύμνιο «τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ...», ὁ ἀγνωστος μοναχός ἔψαλε μπροστά στήν Εἰκόνα τῆς Παναγίας πού ὑπῆρχε στό κελλί, τόν ἴδιο ὕμνο, συμπληρώνοντάς τον ὡς ἐξῆς: «Ἀζιὸν ἔστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζεις σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καί παναμώμητον καί μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καί ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν».

Τότε ὁ νεαρός ὑποτακτικός μέ ἀπορία μεγάλη καί θαυμασμό εἶπε στόν ξένο μοναχό: «Ποτέ δέν ἀκούσαμε αὐτά τά λόγια, οὔτε ἔμεϊς, οὔτε οἱ γέροντες πρὶν ἀπὸ ἐμᾶς» καί τόν παρεκάλεσε νά τοῦ γράψῃ τόν ὕμνο μέ τὴν συμπλήρωση αὐτῆ γιά νά τόν λέγῃ καί αὐτός μέ τόν ἴδιο τρόπο. Ἐπειδὴ ὁμως ἐκείνη τῆ στιγμή δέν ὑπῆρχαν χαρτί καί μελάνη, ὁ ἀγνωστος ἐπισκέπτης ἐχάραξε τόν ὕμνο μέ τὸ δάκτυλό του σέ μία πέτρινη πλάκα. Τά γράμματα ἀποτυπώθηκαν μέ θαυματουργικό τρόπο, σάν νά ἔγραφε πάνω σέ πηλό. «Ἀπὸ τώρα καί στό ἐξῆς μέ τά λόγια αὐτά θά ψάλλετε τόν ὕμνο αὐτό» εἶπε, καί ἐξαφανίσθηκε.

Ὄταν ὁ γέροντας ἐπέστρεψε, ἔμαθε, ἀπὸ τόν ὑποτακτικό του, τά ὅσα συνέβησαν, καί στή συνέχεια, ἐνημέρωσε τόν Πρῶτο τοῦ Ἁγίου Ὁρους καί τὴν κοινὴ Σύναξη, δείχνοντάς τους τὴν πλάκα. Ὅλοι, ἀφοῦ ἐδόξα-

σαν τόν Θεό καί εὐχαρίστησαν τὴν Παναγία, ὠμολόγησαν ὅτι ὁ ἀγνωστος μοναχός ἦταν ὁ ἀρχάγγελος Γαβριήλ, τόν ὁποῖο ἔστειλε ὁ Θεός γιά νά ἀποκαλύψῃ στοὺς μοναχοὺς τὸ πῶς πρέπει νά ψάλλεται ὁ ὕμνος αὐτός πρὸς τὴν Κυρία Θεοτόκο, τὴν προστάτιδα καί Ἐφορο τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Κατόπιν ἀπεφάσισαν καί ἀπέστειλαν τὴν πλάκα στόν Πατριάρχη καί τόν Αὐτοκράτορα, ἐνημερώνοντάς τους, μέ ἐπιστολή, τὴν διήγησιν τοῦ θαύματος.

Ἀπὸ τότε, ἡ ἱερά Εἰκόνα ἐνώπιον τῆς ὁποίας συνέβη τό θαυμαστό γεγονός, ὠνομάσθηκε «ΑΖΙΟΝ ΕΣΤΙ». Τὴν μετέφεραν ἀπὸ τό κελλί, ὅπου ἔγινε τό θαῦμα, στό ἱερό Ναό τοῦ Πρωτάτου.

(Περ. Ι. Μ. Θεσσαλονίκης)

Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Όρκωμοσία Ύπασυνόμων Ειδικών Καθηκόντων

Με έπισημότητα έγινε από τον π. Νεκτάριο ή όρκωμοσία νέων ύπασυνόμων ειδικών καθηκόντων πού άποφοίτησαν από τή Σχολή Μετεκπαίδευσης.

Τελετή Άποφοίτησως νέων Άστυνόμων Α΄

Στήν τελετή Άποφοίτησως του σεμιναρίου των νέων Άστυνόμων Α΄ ό π. Νεκτάριος τέλεσε τήν ειδική άκολουθία καί ευχήθηκε τά δέοντα στά νέα στελέχη τής Άστυνομίας.

Άγιασμός στήν Όμάδα ΔΙΑΣ

Με τήν ευκαιρία του νέου έτους ό π. Νεκτάριος τέλεσε Άγιασμό διανέμοντας ήμερολόγια καί πνευματικά έντυπα καί έμψύχωσε τά 1200 νέα παιδιά μας.

Άγιασμός στήν ΥΜΕΤ

Άγιασμό τέλεσε ό π. Νεκτάριος σέ 100 άτομα τής ΥΜΕΤ στήν Καισαριανή μέ τήν παρουσία του Ταξιάρχου κ. Σιδηροκαστρίτη. Διένειμε έντυπα καί χριστιανικά ήμερολόγια.

Έπίσκεψη στήν Τροχαία Άττικής

Τήν Τροχαία Άττικής έπεσκέφθη ό π. Νεκτάριος, όμιλησε στά στελέχη, τέλεσε Άγιασμό καί ευλόγησε τήν Βασιλόπιτα.

Έπίσκεψη στίς οικονομικές ύπηρεσίες τής Άστυνομίας

Στήν οικονομική άστυνομία καθώς καί

στήν Ύπηρεσία Διαχείρισης Ευρωπαϊκών καί Άναπτυξιακών Προγραμμάτων, ό π. Νεκτάριος, μέ τήν ευκαιρία του νέου έτους, ευλόγησε τήν Βασιλόπιτα καί μετέφερε τίσ ευχές τής Έκκλησίας.

Έκδηλώσεις Άποστράτων Άξιωματικών

Τό μνημόσυνο των Άποστράτων Άξιωματικών τής ΕΛ.ΛΑΣ τέλεσε ό π. Νεκτάριος στόν Ή. Ν. Παμ. Ταξιάρχων καθώς έπίσης σέ πανηγυρική έκδήλωση ευλόγησε τήν Βασιλόπιτα.

Άγιασμός στή Σχολή Μετεκπαίδευσης στό Λαγονησί

Μέ τήν παρουσία του Ταξιάρχου κ. Κοντέλα Κων. ό π. Νεκτάριος τέλεσε Άγιασμό καί όμιλησε έπίκαιρα στή Σχολή Λαγονησίου.

Έπίσκεψη στήν Διεύθυνση Μεταγωγών Άθηνών

Στό Μεταγωγών Άθηνών ό π. Νεκτάριος τέλεσε Άγιασμό όμιλησε γιά τά πνευματικά προβλήματα του ανθρώπου καί διένειμε πνευματικά έντυπα.

Έπίσκεψη στό Α.Τ. Αίγινας

Σέ έπίσκεψή του στήν Αίγινα ό π. Νεκτά-

ΣΤΑ ΘΩΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

ριος είχε την ευκαιρία να επισκεφθεί τό Α.Τ. Αϊγίνας όπου τέλεσε Άγιασμό καί συνομίλησε μέ τό προσωπικό.

Ποιμαντική περιοδεία στην Άργολίδα

Τήν Α.Δ. Άργολίδος καθώς καί τήν Υ.Δ. Άργους επεσκέφθη ό π. Νεκτάριος, όπου τέλεσε Άγιασμό, όμιλησε επίκαιρα καί επεσκέφθη άσθενείς άστυνομικούς.

Τιμήθηκε ή «Ημέρα τών Κρατουμένων»

Μέ τήν τέλεση ειδικής άκολουθίας, επεσκέψεις σέ φυλακές καί κρατητήρια τιμήθηκε από τήν Θρησκευτική Ύπηρεσία ή «Ημέρα τών Κρατουμένων».

Συμμετοχή στό Συνέδριο τής ΠΟΑΣΥ

Στό καθιερωμένο έτήσιο συνέδριο τής ΠΟΑΣΥ παρευρέθη καί ό π. Νεκτάριος σάν Διευθυντής τής Θρησκευτικής Ύπηρεσίας, όπου είχε τήν ευκαιρία νά επικοινωνήσει μέ άντιπροσώπους από όλη τήν Ελλάδα.

Ποιμαντική επίσκεψη στό Αίγιο

Τήν Α.Υ. Αιγίου επεσκέφθη ό π. Νεκτάριος όπου είχε τήν ευκαιρία νά επικοινωνήσει μέ τό προσωπικό. Τέλεσε Άγιασμό καί όμιλησε επίκαιρα.

Άγιασμός στην ΕΜΑΚ καί επίσκεψη στόν 4ο Πυροσβεστικό Σταθμό

Τήν ΕΜΑΚ τοῦ Πυροσβεστικού Σώματος στην Έλευσίνα καθώς καί τόν 4ο Πυροσβεστικό Σταθμό στό Κερασίני, επεσκέφθη ό π. Νεκτάριος όπου τέλεσε Άγιασμό, όμιλησε καί επιθεώρησε τά Παρεκκλήσια πού έχουν ίδρυθεί στίς ύπηρεσίες αυτές.

Έπίσκεψη στό Α.Τ. Σαλαμίνας

Τό Α.Τ. Σαλαμίνας επεσκέφθη ό π. Νεκτάριος, τέλεσε Άγιασμό καί όμιλησε στό προσωπικό.

Έκδήλωση ΟΦΑ Πειραιώς

Στήν εκδήλωση τοῦ Όμιλου Φίλων Άστυνομίας Πειραιώς γιά τό νέο έτος παρευρέθη καί ό π. Νεκτάριος, ύστερα από εύγενική πρόσκληση.

Ποιμαντική επίσκεψη στην Α.Δ. Λάρισας

Τήν Α.Δ. Λάρισας επεσκέφθη ό π. Νεκτάριος όπου τέλεσε Άγιασμό, όμιλησε καί σέ συνάντηση επικοινωνήσε μέ τό προσωπικό. Στή συνέχεια, επεσκέφθη τά Α.Τ. Έλασσνας, Τυρνάβου, Φαρσάλων, Ρατζάνης καί Άγιας. Έπίσης Άγιασμό τέλεσε καί όμιλησε στην Πυροσβεστική Ύπηρεσία Λάρισας.

Έκδήλωση γιά τήν Όρθόδοξη Ήραποστολή

Τήν Κυριακή 31 Μαρτίου ή Θρησκευτική Ύπηρεσία όργάνωσε εκδήλωση γιά τήν όρθόδοξη Ήραποστολή μέ τήν παρουσία Ήραποστόλων από τήν Άφρική. Τελέσθη μνημόσυνο όλων τών συγχρόνων Ήραποστόλων καί στή συνέχεια έγινε όμιλία από τόν π. Νεκτάριο μέ θέμα: «Χρέος τών όρθοδόξων ή Ήραποστολή». Ακολούθησε προβολή από Ήραποστολικές δραστηριότητες στό Κογκό.

Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΣΤΗΝ ΚΟΡΕΑ

Στήν μακρινή για εμάς Κορέα, υπήρξε από παλαιότερα και έξακολουθεί μέχρι σήμερα να συναντάται, πιο οργανωμένα, αξιόλογη ιεραποστολική προσπάθεια για την διάδοση της Όρθοδοξίας στην χώρα αυτή της «Πρωϊνης Γαλήνης». Τό ξεκίνημα έγινε τό έτος 1900 από Ρώσους όρθοδόξους χριστιανούς και μάάλιστα διπλωματικούς ύπαλλήλους.

Στά χρόνια που άκολούθησαν ή ιεραποστολή άργά και σταθερά παρουσίαζε πρόοδο. Οί Ρώσοι ιεραπόστολοι, κληρικοί πιά, άγωνίζονταν να διαδοθεί ή όρθόδοξη αλήθεια και να αύξηθεί ό αριθμός των όρθοδόξων χριστιανών. Δυστυχώς όμως από τό έτος 1917 μέ την επικράτηση της επανάστασης των μποσελβίκων στη Ρωσία, ή προσπάθεια αυτή άρχισε να φθίνει. Όστόσο ρώσοι ιεραπόστολοι παρέμειναν στην Κορέα μέχρι τό έτος 1949.

Τό έτος 1950 άρχίζει μεγάλη και συστηματική προσπάθεια. Μαζί μέ τό Έλληνικό Έκστρατευτικό Σώμα, μεταβαίνει στην Κορέα και ό άείμνηστος π. Χαρίτων Συμεωνίδης, μετέπειτα Μητροπολίτης Κιλκισίου, ως στρατιωτικός ιερέας. Συγκεντρώνει τούς έπαπομείναντας όρθοδόξους Κορεάτες και άρχίζει προσπάθεια για επαναδιοργάνωση της τοπικής Όρθόδοξης Έκκλησίας. Ό Θεός εύλόγησε τούς άγώνες του και προέκυψαν άγαθά άποτελέσματα. Μετά από ένα χρόνο φθάνει στην Κορέα ό μακαριστός π. Άνδρέας Χαλκιάπουλος, μέλος της άδελφότητας «ΖΩΗ», ό όποιος συνέχισε και έπέτυχε σημαντικό έργο.

Ό π. Σωτήριος έφθασε στή νότια

Κορέα τό έτος 1975. Άργότερα έχειροτονήθη έπίσκοπος. Η τοπική Έκκλησία όλο και αύξάνει σε πιστούς. Βαπτίζονται, έκκλησιάζονται, συμμετέχουν στα Έερα

Μυστήρια της Έκκλησίας μας. Χειροτονούνται Κορεάτες, νέοι ιερείς. Ίδρύεται μοναστήρι και ιεραποστολικό έργο. Πολλές φορές ξαναζωντανεύουν οι πρώτοι χριστιανικοί αιώνες. Ζούν σε μία πρωτοχριστιανική άτμόσφαιρα «έν Πνεύματι Άγίω».

Τό έτος 2004 ή Έκκλησία της Κορέας άνήχθη εις Μητρόπολη, μέ μητροπολίτη βεβαίως τόν π. Σωτήριο. Τό έτος 2006 χειροτονείται έπίσκοπος και όρίζεται βοηθός Μητροπολίτου ό π. Άμβρόσιος Ζωγράφος, εύσεβέστατος κληρικός. Τό έτος 2008 παραιτείται ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης π. Σωτήριος και Μητροπολίτης έγκαθίσταται από τό Οικουμενικό Πατριαχείο ό π. Άμβρόσιος. Σήμερα στην Κορέα υπάρχουν έπτά όρθόδοξες ένορίες σε ισάριθμες πόλεις.

Οί όρθόδοξοι χριστιανοί στην Κορέα φθάνουν περίπου στους 4.000 πιστούς.

Η Ίεραποστολή είναι άναπτυσσόμενη, ραγδαία μπορούμε να ισχυρισθούμε, κατά τά τελευταία χρόνια, εύλογία Θεού και καρπός της έργασίας άξίων κληρικών-ιεραποστόλων, κυρίως από την Ελλάδα, οί όποιοι έκαναν πράξη και βιώνουν την έντολή του Κυρίου «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά έθνη». Έμεις άς προσευχόμεθα για την Έκκλησία της Κορέας.

Λ. Δίλης
(Περ. «Σύνδεσμος»)

Η πνευματική θωράκιση τῆς Ἀθήνας

Σημερινή πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος, ἡ Ἀθήνα, ἔχει γίνει, ὅπως λέμε, πραγματική τερατούπολη. Καί βέβαια γνωρίζουμε πολύ καλά ὅτι δέν ἦταν πάντοτε ἔτσι.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ὅταν ἐπισκέφθηκε τήν Ἀθήνα, διεπίστωσε ὅτι ἡ πόλη ἦταν γεμάτη ἀπό εἰδῶλα.

Ἀπό τότε, οἱ λίγοι στήν ἀρχή χριστιανοί, πού κατόπιν πληθαίνουν, στρέφουν τό νοῦ τους στήν πνευματική θωράκιση τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, μέ σεβάσματα τοῦ ἀληθινοῦ ἀγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ. Ἄντί γιά ναούς τῶν ψευτοθεῶν καί λατρεῖες εἰδώλων, χτίζουν ναούς ἀφιερωμένους στή λατρεία τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, καί εἰς τιμήν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί τῶν Ἁγίων καί Μαρτύρων.

Ἄν παρατηρήσει κανεῖς τήν παλαιά πόλη τῶν Ἀθηνῶν, παρ' ὅλη τή μικρή τότε ἔκτασή της, θά διαπιστώσει ὅτι εἶναι γεμάτη ἀπό ναούς μικροῦς καί μεγάλους. Πτωχά καί ἀπέριττα κατασκευαστικά ἐκκλησιάκια καταστολίζουν «τό κλεινόν ἄστυ», ἐκκλησιάκια πού διεγείρουν τήν εὐλάβεια καί δημιουργοῦν κατάνυξη.

Υπῆρχαν ἀκόμη καί μερικά δυνατά ὄχυρά γιά τήν ἀσφαλῆ πνευματική ὀχύρωση τῶν κατοίκων τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν καί τῶν περι-

χώρων. Πρόκειται γιά τά πολλά μοναστήρια, ἡσυχαστήρια, ἀσκηταριά, ἀπό τά ὅποια διασώθηκαν μέχρι σήμερα μερικά στήν Πεντέλη, στό Αἰγάλεω καί στόν Ὑμηττό.

Στήν Πεντέλη ὁ ἅγιος Τιμόθεος ἔρχεται ἀπό τή Χαλκίδα τόν 16ο αἰῶνα (1570) καί στή θέση παλαιοῦ ἀσκηταριοῦ στήνει τό σημερινό μοναστήρι τῆς Παναγίας. Ἡ Πεντέλη, τό «ὄρος τῶν Ἀμώμων», ὅπως λεγόταν, ἦταν κατάσπαρτο ἀπό σκῆτες καί ἀσκητές, ὅπως ὁ ἅγιος Γεώργιος τοῦ Κοκκιναρά, ὁ ἅγιος Πέτρος τῆς Σπηλιᾶς τοῦ Νταβέλη, ὁ ἅγιος Ἰωάννης τῶν Λατομείων, ἡ Ἱερά Μονή Νταοῦ Πεντέλης κ.λπ.

Ὁ Ὑμηττός εἶναι βουνό γεμάτο ἀπό σκῆτες καί μοναστήρια. Μεταξὺ αὐτῶν ἡ Μονή τοῦ Καρέα, ἡ Μονή τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἡ Μονή τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Κυνηγοῦ, ἡ Μονή Ἀστερίου. Δεσπόζει βέβαια ἡ Μονή τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Καισαριανῆς, πού ἀκμαίνει τόν 13ο αἰῶνα.

Στούς πρόποδες τοῦ ὄρους Αἰγάλεω καί στίς παρυφές τοῦ ἄλσους τοῦ Χαϊδαρίου δεσπόζει ἡ Μονή τοῦ Δαφνίου. Εἶναι τό πῖο σημαντικὸ βυζαντινὸ μνημεῖο τῆς Μεσογείου κατὰ τοὺς εἰδικούς.

(Περιοδικὸ «Σωτήρ»)

ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑ, Η ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

Η Καππαδοκία βρίσκεται στην ενδοχώρα της Μικρᾶς Ἀσίας καί τό ὄνομά της ἀναφέρεται γιά πρώτη φορά στίς Ἱστορίες τοῦ Ἡροδότου. Τόν 3ο αἰώνα π.Χ. ἄρχισε ἡ ὀνομαζόμενη ἑλληνοκαππαδοκική περίοδος καί τόν 1ο αἰώνα μ.Χ. ἡ περιοχή ἔγινε ρωμαϊκή ἀποικία. Ὁ ἐξελληνισμός τῆς Καππαδοκίας ἔγινε τόν 1ο αἰώνα μ.Χ. καί τότε γίνεται κέντρο μεγάλης πνευματικῆς ἀνάπτυξης τῆς ἑλληνικῆς σκέψης. Ἡ ἀνθηση τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων δέν ἐμπόδισε τή διάδοση τοῦ χριστιανισμοῦ, ἀλλά, ἀπεναντίας, ἑλληνική παιδεία καί χριστιανικό πνεῦμα συζευχθηκαν ἐκεῖ ἐπιτυχῶς.

Πράγματι, οἱ Μεγάλοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας εἶναι Καππαδόκες ὅπως ὁ Μέγας Βασίλειος, ὁ ἅγιος Γρηγόριος Νύσσης, ὁ ἅγιος Γρηγόριος Θεολόγος, ὁ ἅγιος Ἀμφιλόχιος ἐπίσκοπος Ἰκονίου.

Εἶναι, ἐπίσης, γνωστό ὅτι στή γῆ τῆς Καππαδοκίας ἀναπτύχθηκε ὁ κοινοβιακός μοναχισμός. Ὁ Μ. Βασίλειος ὡς ἐπίσκοπος Καισάρειας, πρωτεύουσας τῆς Καππαδοκίας, κάνει πλούσιο κοινωνικό καί φιλανθρωπικό ἔργο. Ἀποκορύφωμα τῆς ὅλης του προσπάθειας εἶναι ἡ ἵδρυση τῆς «Βασιλειάδας». Πρόκειται γιά μία πόλη μέ ὀρφανοτροφεῖα, γηροκομεῖα, νοσοκομεῖα, πτωχοκομεῖα, στά ὁποῖα ὑπηρετοῦσε ταπεινά ἀκόμα καί ὁ ἴδιος.

Τόν 7ο αἰώνα ὁ αὐτοκράτορας Ἡράκλειος Καππαδόκης στήν καταγωγή, ἀντιμετώπισε τόν

περσικό κίνδυνο, ἐπανάφερε τόν Τίμιο Σταυρό τό 629 μ.Χ. στήν Κωνσταντινούπολη καί ἐνίσχυσε τόν ἑλληνικό χαρακτήρα τῆς αὐτοκρατορίας καί τῆς Καππαδοκίας. Στήν διατήρηση τῆς χριστιανικῆς συνείδησης τῶν κατοίκων τῆς Καππαδοκίας βοήθησε ἡ Ἐκκλησία συνεπικουρούμενη ἀπό τόν μοναχισμό. Αὐτή ἡ συνείδηση ἐνίσχυσε τήν ἀντίσταση τῶν Καππαδοκῶν κατά τῶν εἰσβολῶν τοῦ Ἰσλάμ ἀπό τά τέλη τοῦ 9ου ὡς τίς ἀρχές τοῦ 11ου αἰώνα.

Τά ἀκριτικά τραγούδια τῆς Καππαδοκίας εἶναι μία ἀσφαλῆς μαρτυρία τῶν ἀγῶνων τῶν Καππαδοκῶν κατά τῶν Ἑξένων εἰσβολῶν.

Ὁ Ἑλληνισμός τῆς Καππαδοκίας, μέχρι καί τόν προηγούμενο αἰώνα, δέν ἔπαψε νά ἔχει ἔντονο θρησκευτικό συναίσθημα καί νά ἀποτελεῖ γενέτειρα ἀγίων ἀπό παλαιστάτους χρόνους. Στή Μωγαρισό τῆς Καππαδοκίας γεννήθηκε ὁ ἅγιος Θεοδόσιος ὁ Κοινοβιάρχης. Ἀπό τήν Καππαδοκία καταγόταν ὁ ἅγιος Ἰλαρίων, ὅπως καί ὁ ἅγιος Θεοκάρης, ὁ ἅγιος Σάββας ὁ ἡγιασμένος καί ὁ ἅγιος μεγαλομάρτυς Γεώργιος. Στήν Καισάρεια τῆς Καππαδοκίας γεννήθηκε καί ὁ ἅγιος Φίλιππος, πού ἦταν ἕνας ἀπό τοῦς ἐπτά διακόνους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἱερουσαλήμ. Τά Φάρασσα, χωριό τῆς Καππαδοκίας, εἶναι πατρίδα τοῦ ἀγίου Ἀρσενίου τοῦ Καππαδόκου καί ἀπό ἐκεῖ ἔχει τίς ρίζες του τό πνευματικό τέκνο τοῦ ἀγίου Ἀρσενίου, ὁ γνωστός μας μοναχός Παΐσιος ὁ Ἁγιορείτης.

*Ἀναστασία Κουρῆ, φιλόλογος
(Περ. «Ρωμινός»)*

1700 χρόνια ἀπό τό Διάταγμα τῶν Μεδιολάνων (313-2013 μ.Χ.) Ἡ Ἀρχή τῆς Ἀνεξιθρησκίας στήν Εὐρώπη

Τό 313 μ.Χ. ἐκδόθηκε τό περίφημο «Διάταγμα τῶν Μεδιολάνων», πού συνυπέγραψαν στά Μεδιόλανα (σημερινό Μιλάνο), τόν Φεβρουάριο τοῦ 313 μ.Χ., οἱ τότε δύο συναυτοκράτορες Μ. Κωνσταντῖνος καί Λικίνιος. Τό διάταγμα ἐκδόθηκε τελικά στή Νικομήδεια στίς 15 Ἰουνίου τοῦ 313 μ.Χ. καί ἐνῶ φέρει τό ἔνδυμα τῆς ἀνεξιθρησκίας, ἀποσκοπεῖ κυρίως νά παύσουν οἱ φοβεροί καί ἄδικοι διωγμοί τῆς ρωμαϊκῆς πολιτείας ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν καί νά σταματήσῃ ἡ ἀπάνθρωπη μεταχείριση τῶν Χριστιανῶν σέ σχέση μέ τούς ὁπαδούς τῶν ἄλλων θρησκειῶν. Ἄλλωστε ἀνεξιθρησκία ὑπῆρχε στή Ρώμη καί πρό τοῦ διατάγματος τῶν Μεδιολάνων, πού ἐξαιροῦσε ὅμως μόνον τούς Χριστιανούς. Τό διάταγμα τῶν Μεδιολάνων «ἐννοοῦσε τόν Χριστιανισμό καί ἄνοιγε τό δρόμο γιά τό πρῶτο στήν ἱστορία Χριστιανικό κράτος», ὅπως φαίνεται ἀπό τήν πρώτη παράγραφο τοῦ σέ νεοελληνική μετάφραση ἀπό τόν ἱστορικό Εὐσέβιο, πού μεταφράζει τό λατινικό πρωτότυπο.

«Ὅταν ἐγώ, Κωνσταντῖνος ὁ Αὐγουστος καί ἐγώ, Λικίνιος ὁ Αὐγουστος εἶχαμε τήν εὐτυχία νά συναντηθοῦμε στά Μεδιόλανα καί νά συζητήσουμε ὅλα τά σχετικά μέ τό κοινόν

συμφέρον καί ὄφελος, κρίναμε ὅτι μεταξύ τῶν ἄλλων ζητημάτων πού θά ὠφελοῦσαν τούς πάντες πρῶτο καί κύριο ἐπεβάλλετο νά ρυθμιστεῖ ἐκεῖνο πού σχετίζεται μέ τόν σεβασμό πρὸς τό Θεῖον· δηλαδή νά χορηγήσουμε στούς Χριστιανούς, καθῶς καί σέ ὅλους τούς ἄλλους, τήν ἐλευθερία νά ἀκολουθοῦν ὅποιαδήποτε θρησκεία ἐπιθυμῇ ὁ καθένας».

Στίς πρόσθετες διατάξεις ἐξασφαλίζεται ἡ ἄμεση ἀπόδοση στίς Χριστιανικές κοινότητες τῶν τόπων λατρείας καί τῶν περιουσιῶν τους, πού εἶχαν δημευθεῖ, εἴτε ἀνήκαν στό Δημόσιο ἢ εἶχαν παραχωρηθεῖ σέ ἰδιώτες.

Μέ τό διάταγμα τῶν Μεδιολάνων, πού προτάσσει «τόν σεβασμό πρὸς τό Θεῖον» ἀρχίζει ἡ πλήρης ἐκχριστιάνιση τῆς Εὐρώπης.

Σήμερα –1700 χρόνια μετά– ἡ Εὐρώπη ἔχει σχεδόν ἀποχριστιανισθεῖ.

Στή Δυτική Εὐρώπη τά 1000 τελευταία χρόνια κυριαρχεῖ ὁ Παπισμός. Ἡ Ἀνατολική Εὐρώπη κοντά πεντακόσια χρόνια ὑπέστη φρικτή ὑποδούλωση στό Ἰσλάμ.

Σήμερα ὁλόκληρη ἡ Εὐρώπη βρῖσκεται ὑπόδουλη στήν ἀπληστη κυριαρχία τοῦ μαμωνά.

(Περ. «Ἡ Δράσις μας»)

Ἐκκλησιαστικές Εἰδήσεις Ἐκκλησιαστικές Εἰδήσεις Ἐκκλησιαστικές Εἰδήσεις

Ἐπίσκεψη τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἱερωνύμου στίς Σχολές τῆς Ἀστυνομίας

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος ἀναπακρινόμενος σέ πρόσκληση τῆς Σχολῆς Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας ἔδωσε διάλεξη σέ διδάσκοντες καί διδασκομένους μέ θέμα: «Ἐκκλησία παιδαγωγούσα». Παρευρέθη ἡ πολιτική καί φυσική ἡγεσία.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας καταδίκασε τὸ ἠλεκτρονικὸ φακέλωμα

Πρόσφατα ἡ σύνοδος τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας θεώρησε ἀπαράδεκτη κάθε μορφή ἐξαναγκασμοῦ τῶν πολιτῶν νά χρησιμοποιοῦν ἠλεκτρονικές συσκευές ἀναγνώρισης. Μέ τόν τρόπο αὐτὸ καταργεῖται ἡ ἀνθρώπινη ἐλευθερία.

Αἰρετικές ἀπειλές στό κράτος τοῦ Βελγίου

Μέ ἐμπιστευτική ἀναφορά πρὸς τὴν πολιτική ἡγεσία τοῦ Βελγίου οἱ ἀρχές τῆς Κρατικῆς ἀσφάλειας ἀναφέρουν τὸν μεγάλο κίνδυνο τῆς χώρας ἀπὸ παραθρησκείες, ὅπως εἶναι ἡ Σαϊεντολογία, ἡ Γιόγκα καί οἱ «Ἀδελφοὶ μουσουλμάνοι». Μάλιστα ἀναφέρεται ὅτι προσπαθοῦν νά ἐπηρεάσουν ἀκόμη καί πολιτικούς.

Καταγγέλλεται ὁ θρησκευτικὸς χαρακτήρας τῆς μασονίας

Σύναξη κληρικῶν καί μοναχῶν πού πραγματοποιήθηκε στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγ. Νικολάου Πειραιῶς μέ τὴ παρουσία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Σεραφεῖμ, καταδίκασε τὸν θρησκευτικὸ χαρακτήρα τῆς μασονίας.

Ἀντιαιρετικές ἐκδηλώσεις Ἱ. Μητροπόλεων

Πολλές Ἱ. Μητροπόλεις τελευταία δραστηριο-

ποιοῦνται μέ ἀντιαιρετικές ἐκδηλώσεις γιὰ τὴν ἐνημέρωση τοῦ ὀρθόδοξου ποιμνίου τους στὰ θέματα τῶν αἱρέσεων. Χαρακτηριστικά ἀναφέρονται οἱ μητροπόλεις Αἰτωλοακαρνανίας, Πειραιῶς, Γλυφάδας, Λαρίσης καί ἄλλες.

Μεγάλὴ προσηλυτιστικὴ ἐκστρατεία τῶν χιλιαστῶν

Οἱ χιλιαστὲς σέ ὀλόκληρη τὴ χώρα ἀλλὰ ἰδίως στὴν Ἀθήνα μέ φυλλάδιά τους καλοῦν τοὺς ἀνυποψίαστους χριστιανούς στὴν ἐορτὴ τοῦ «Θανάτου τοῦ τοῦ Ἰησοῦ», πού ἔγινε στίς 26 Μαρτίου. Ἄρνούνται τὴ θεότητα τοῦ Χριστοῦ, παρερμηνεύουν τὴν Ἁγία Γραφή καί προωθοῦν τὰ συμφέροντα τῆς ἀμερικάνικης πολυεθνικῆς ἐταιρείας «Σκοπιά». Οἱ Μητροπόλεις, οἱ ἐνορίες καί τὰ μασαθρία θά πρέπει νά ἐνημερώνουν τακτικά τὸ λαὸ γιὰ τίς αἱρέσεις.

Ἡ «Ἡμέρα τοῦ Φυλακισμένου» στὴν Μητρόπολη Δημητριάδος

Μέ διάφορες ἐκδηλώσεις γιορτάστηκε στὸ Βόλο ἡ Ἡμέρα τοῦ Φυλακισμένου. Στὰ πλαίσια αὐτὰ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος ἐπεσκέφθη τὰ Σωφρονιστικὰ Καταστήματα τῆς περιοχῆς καθὼς καί τὰ κρατητήρια τῆς Ἀσφάλειας προσφέροντας δῶρα ἀγάπης.

Ἡ Ἱ. Μητρόπολη Ρόδου κοντὰ στὰ κοινωνικὰ προβλήματα τοῦ λαοῦ

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ρόδου κ. Κύριλλος μέ ἄλλους τοπικούς κοινωνικούς φορεῖς ζήτησαν ἀπὸ

τόν τοπικό διοικητή της ΔΕΗ να όρισθούν χαμηλότερες δόσεις στους πτωχούς συνανθρώπους μας για να έχουν φώς στο σπίτι τους. Η Έκκλησία παραμένει αγωνιστική κοντά στα κοινωνικά προβλήματα του λαού.

Η Έκκλησία της Κρήτης κοντά στους κοινωνικούς αγώνες του λαού

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Ήρακλείας κ. Ευγένιος με όλους τους ιερείς του παρευρέθη στο συλλαλητήριο που οργάνωσαν τοπικοί φορείς για την υποβάθμιση της περιοχής. Στο συλλαλητήριο ομίλησε και ο Σεβασμιώτατος κ. Ευγένιος. Παρόμοιες εκδηλώσεις έγιναν και σε άλλες περιοχές της Κρήτης, όπως στον Άγιο Νικόλαο όπου ομίλησε ο Σεβ. Μητρ. Πέτρος κ. Νεκτάριος.

Μόνο με άδεια του Υπουργού Παιδείας θά άνεγείρονται ναοί έτεροδόξων

Συναγματικοί κρίθηκαν από την ολομέλεια του Συμβουλίου της Έπικρατείας οι νομοθετικοί περιορισμοί που προβλέπουν την άδεια του Υπουργού Παιδείας για την ίδρυση ναών έτεροδόξων και αίρετικών. Οί αστυνομικές άρχές θά πρέπει να παρακολουθούν για την τήρηση του νόμου.

Συμπαράσταση της Ι. Μ. Βεροίας στους νέους και τά άπορα παιδιά

Στους νέους φοιτητές της Ήμαθίας ο Σεβ. Μητρ. Βεροίας κ. Παντελεήμων πρόσφερε χρηματικές ύποτροφιές καθώς και δώρα σε παιδιά του Όμίλου Προστασίας του Παιδιού.

Άντίθετο τό Πατριαρχείο Μόσχας μέ την νομιμοποίηση της όμοφυλοφιλίας

Πολλές ευρωπαϊκές κυβερνήσεις όπως πρόσφατα ή Γαλλία, δέχονται επίσημα την όμοφυλοφιλία αλλά και τόν γάμο τών όμοφυλοφίλων. Άντίθετα τό Πατριαρχείο Μόσχας μέ άνακοίνωσή του ύπενθυμίζει ότι ή νομιμοποίηση της όμοφυλοφιλίας πλήττει την χριστιανική διδασκαλία και άντίληψη για τό μυστήριο του Γάμου.

Μουσουλμάνοι άπειλούν τους όρθοδόξους στή Λιβύη

Όπως κατήγγειλε πρόσφατα ο Μητρ. Λιβύης κ. Θεοφύλακτος, οί χριστιανοί φοβούνται πλέον να έκκλησιασθούν, μετά την άπειλητική είσβολή που έκαναν φανατικοί μουσουλμάνοι στον όρθόδοξο ναό του Άγίου Γεωργίου Τριπόλεως.

Άντίδραση της Έκκλησίας στή συναίνεση «δωρεάς όργάνων»

Η Ι. Μητρ. Γλυφάδας ένημερώνει σχετικά τούς πιστούς πώς θά άντιδράσουν άρνητικά στή «συναίνεση δωρεάς όργάνων» και συγχρόνως καταγγέλλει την όλη μεθόδευση. Παρόμοιες άντιδράσεις παρατηρούνται και σε άλλες ένορίες και μητροπόλεις, ενώ έκδηλώσεις διαμαρτυρίας όργανώνουν διάφοροι τομείς.

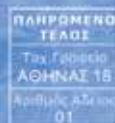

Η Έταιρεία «Σκοπιά» συγκαλύπτει τά σκάνδαλα παιδοφιλίας

Σύμφωνα μέ τό BBC ή Έταιρεία «Σκοπιά» τών Μαρτύρων του Ίεχωβά, μέ έδρα τό Μπρούκλιν της Ν. Ύορκης, έχει κατάλογο μέ 23.720 μέλη της από ΗΠΑ, Καναδά και Ευρώπη που κατηγορούνται για παιδοφιλία. Τό θέμα είναι άνησυχητικό και θά πρέπει να έρευνηθεί από τίς έλληνικές άρχές, εάν παρόμοια γεγονότα έχουν γίνει στην Ελλάδα.

Ἡ Θρησκευτικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας ἐργάζεται γιὰ τὴν πνευματικὴ ὠφελία τῶν Ἑλλήνων Ἀστυνομικῶν καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν τους μέ τὴν προσευχὴ, τὴν Θεία Λατρεία καὶ τὰ ἁγιαστικά μέσα τῆς Ἐκκλησίας. Μὲ τὴν τέλεση κάθε Κυριακῆ καὶ ἑορτῆ τῆς Θείας Λειτουργίας στὸν Ἱερό Ναὸ τῶν Ταξιαρχῶν τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀκαδημίας. Μὲ τίς ποιμαντικὲς ἐπισκέψεις στὶς ὑπηρεσίες τῆς Ἀστυνομίας σὲ ὅλη τὴν Ἑλλάδα. Μὲ τίς ὁμιλίες καὶ διαλέξεις, τίς πνευματικὲς καὶ πολιτιστικὲς ἐκδηλώσεις. Μὲ τὴν διάθεση τῆς Καινῆς Διαθήκης καὶ ἄλλων θρησκευτικῶν ἐντύπων καὶ τὴν ὀργάνωση βιβλιοθηκῶν. Μὲ τὴν πνευματικὴ συμπαράσταση στοὺς δοκίμους, τοὺς ἀσθενεῖς ἀστυνομικοὺς καὶ τὰ παιδιά τῶν ἀστυνομικῶν στὶς κατασκηνώσεις. Ἐπίσης μὲ τὴν προσωπικὴ ἐπικοινωνία, τὸ διάλογο καὶ τὴν ἐνημέρωση σὲ πνευματικὰ θέματα.

Κωδικός: 01 6065

